Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

που, εἶχον πληρεξουσιότητα εἰς ὅλας τὰς πολιτικάς, θρησκευτικάς, οἰκονομικάς, φιλανθρωπικὰς καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως τὰς ὑποθέσεις . . . Τὴν Κοινότητα ταύτην . . . ἐσέβετο ἡ Ὀθωμ. Πόρτα. Ἡ ἕνωσις αὕτη τῶν χριστιανῶν καὶ ἡ τὴν ὁποίαν ἔκαμνον πληρωμὴ ὑπερόγκων ποσοτήτων, περιέστελλον τὴν πρὸς τὰς καταχρήσεις κλίσιν τῶν τούρκων. Ἀπελάμβανον δὲ ἐπίσης μετὰ τῶν Ἑβραίων, καθόσον ἦτο δυνατὸν ὑπὸ τοιούτους τυράννους, ὕπαρξιν θρησκευτικὴν καὶ πολιτικήν».

694

1820. Σύμβασις μισθώσεως ὑπηρεσιῶν ἰατροῦ, ἐν Σίφνῳ, ἐν *297*, σ. 144–145. Τὰ σχόλια αὐτόθι, σ. 142–144.

«. . . Διὰ τοῦ παρόντος συμφωνητικοῦ δηλοποιεῖται, ὅτι ὁ σιὸρ δοτόρος Ι. Τ. ἐσυμφώνησε μετὰ τοῦ σιὸρ Π.Κ. διὰ νὰ κουράρῃ τὴν ἀρχόντισσάν του κυρὰ Μ. μεθ' ὅσης τῆς δυνατῆς αὐτοῦ πείρας κατὰ τὰς ἀκολούθους συμφωνίας : α) Ἐὰν ὁ σιὸρ Δοτόρος, τῇ τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ εὐδοκίᾳ καὶ διὰ τῆς ἰατρικῆς τέχνης του, δυνηθῇ νὰ κάμῃ τὴν κυρὰ Μ. νὰ τεκνοποιήσῃ, μετὰ τὴν ἐν καιρῷ γέννησιν τοῦ παιδίου, νὰ λαμβάνῃ παρὰ τοῦ σιὸρ Π. διὰ μισθόν του γρόσια δύο χιλιάδες, β) ἐὰν ἐν τῷ διαστήματι τεσσάρων μηνῶν τῆς κούρας, τὸ κυρὰ Μ. δὲν ἤθελεν ἐγκαστρωθῇ, ἢ ἔγινεν ἔγγυος καὶ ἀπέβαλε, νὰ πληρώνεται μόνον τὸ ἀντίτιμον τῶν ἰατρικῶν του γρ. 150 καὶ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ πάλιν ἐκ νέου τὴν κούραν, μεταχειριζόμενος καὶ ἔτι τὰ πρόσφορα ἰατρικά, ὧν τὸ ἀντίτιμον θέλει λάβει ἀμέσως, καὶ ἐὰν ἐγκαστρωθῇ τὸ κυρὰ Μ. ἔχει χρέος ὁ σιὸρ δοτόρος νὰ τὴν κουράρῃ ἕως νὰ γεννήσῃ, καὶ μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ παιδίου νὰ λαμβάνῃ τὸν συμπεφωνημένον μισθόν του ὡς ἄνωθεν γρ. 2000, εἰ δὲ καὶ ἀποτύχῃ τοῦ ποθουμένου (ὃ μὴ γένοιτο) καὶ εἰς τὰς δύο τετραμηνίας κούρας, τοὐτέστιν ἐὰν εἰς τὴν συμπλήρωσιν τῶν ὀκτὼ μηνῶν δὲν ἤθελε φανῇ κανένας καρπὸς ἀπὸ τὴν κοῦραν τοῦ ἰατροῦ, θέλει δώσει ὁ σιὸρ Κ. εἰς τὸν σιὸρ δοτόρον τὸ τεταρτημόριον τοῦ ἀνωτέρω συμπεφωνημένου μισθοῦ, ὅπερ ἐστὶ μόνον γρ. 500· γ) τὰ τῆς ζωοτροφίας καὶ κατοικίας τοῦ σιὸρ δοτόρου θέλουν εἶναι ἐξ ἰδίων του . . .».

695

1820. Ἀπόφασις αἱρετοκριτῶν, ἀπὸ 3 Ἰουλ., ἐν Νάξῳ, ἐπικυρουμένη ὑπὸ τοῦ δραγομάνου τοῦ Στόλου Νικ. Μουρούζη, ἀνέκδοτος, ἐν ΓΑΚ, φάκ. Ζερλέντη 163.

«. . . Ἐπειδή περ ἐπεκράτησε καὶ ἐπικρατεῖ ἀρχαία τοπικὴ συνήθεια καὶ νόμος ἀμετάτρεπτος, ὅτι ὅσα γράμματα ἤθελον γίνονται, ἤγουν προικοσύμφωνα, πωλήσεις, ἀλλαγαί, καὶ λοιπὰ ἄλλα γράμματα (ἐκτὸς μόνον ὁμολογιῶν), νὰ γράφωνται ἐπὶ κοινῆς καγγελαρίας καὶ εἰς πρωτονοτάριον, διὰ νὰ ἔχουν κάθε κῦρος καὶ ἰσχὺν . . .».

696

1820. Ἀπόφασις ἀπὸ 28 Μαΐου τῶν συνδίκων Ὕδρας, περὶ δικαιώματος προτιμήσεως ἐπὶ πωλήσεων ἀκινήτων, ἐν *25*, τ. 6, σ. 345.

«. . . ἀγκαλὰ καὶ ὁ πλησίον παρακείμενος τόπου τινὸς ἢ οἰκοδομῆς ἔχει, κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν τοπικὴν συνήθειαν, τὸ δικαίωμα νὰ γίνεται ἐγκρατὴς ἐν καιρῷ πωλήσεως αὐτῶν . . .».

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ